

Rozrządzenie Ministra Skarbu z dnia 8. Lutego 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 110, wydana dnia 28. Czerwca 1853),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

o zakresie prawa ubóstwa w postępowaniu sporném, tudzież o pokryciu gotowych wydatków, połączonych z ustanowieniem kurateli nad obłąkanymi lub głupowatymi, lub z przedłużeniem opieki nad osobami pełnoletnimi, nie posiadającymi majątku.

Dla uchylenia wątpliwości, wnoszonych co do zakresu prawa ubóstwa, w postępowaniu karném, tudzież co do pokrycia gotowych wydatków, które są połączonymi z ustanowieniem kurateli nad obłąkanymi lub głupowatymi, lub z przedłużeniem opieki nad osobami pełnoletnimi, nie posiadającymi majątku, Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości, rozporządza, co następuje:

1. Koszta podróży i żywienia, narosłe z przyczyny audyencyj sądowych, dla obrońców z urzędu ustanowionych, dla świadków i biegłych, tudzież koszta podróży i diety delegowanych Sądu, należności, których świadkowie i biegli w prawnie przepisanych przypadkach domagać się mogą, nakoniec koszta za ogłoszenie edyktów gazetami, Skarb rządowy zaliczy wtedy, gdy strona, używająca prawa ubóstwa, do ich zapłacenia jest obowiązana.

Jednakże Sądy obowiązane są obliczać sumiennie i ściśle według przepisów ustawy sądowej tak koszta podróży i żywienia, jako też i inne wyżyżnione należności.

2. Do opędzenia tych wydatków wyznaczona będzie Sądom, które uznają potrzebę o to proszenia, od czasu do czasu przez władzę skarbową odpowiednia kwota z kasy kameralnej za należytém obrachowaniem, a według okoliczności z głównej kasy krajowej zbiorowej lub podatkowej. Z temi zaliczkami postępować należy w taki sposób, jaki jest przepisany co do zachowania należności stemplowych. Sądy są zatem obowiązane, po ukończeniu sporu, jeżeli go strona uboga wygra, przesłać do władzy skarbowej, z której wyznaczoną była zaliczka, spis wydatków, gotówką opłaconych, w tym celu, ażeby ta władza ściągnąć mogła następnie wyłożoną kwotę od strony do zapłacenia jej obowiązanej, jeżeli przez wygranie procesu stała się w możności zapłacenia.

3. Te same zasady mają miejsce przy rozprawach w przedmiocie ustanowienia kurateli nad osobami obłąkanymi i głupowatymi, nie posiadającymi majątku, tudzież w przedmiocie przedłużenia opieki nad pełnoletnimi, nie mają-

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Februar 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, Nr. 110, ausgegeben am 28. Juni 1853),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

über den Umfang des Armenrechtes im streitigen Verfahren und über die Berichtigung der baren Auslagen, welche mit der Verhängung der Kuratel über wahn- und blödsinnige oder mit der Anordnung der Fortdauer der Vormundschaft über volljährig gewordene vermögenslose Personen verbunden sind.

Zur Behebung von Zweifeln, welche über den Umfang des Armenrechtes im streitigen Verfahren und über die Berichtigung von baren Auslagen erhoben wurden, welche mit der Verhängung der Kuratel über wahn- und blödsinnige, oder mit der Anordnung der Fortdauer der Vormundschaft über volljährig gewordene vermögenslose Personen verbunden sind, findet das Finanzministerium einvernehmlich mit dem Justizministerium Folgendes zu verordnen:

1. Die aus Anlaß der gerichtlichen Tagessungen auflaufenden Reise- und Zehrungskosten der amtlich bestellten Vertreter, der Zeugen und Sachverständigen, ferner die Reisekosten und Diäten der Gerichts-Abgeordneten, die Gebühren, welche Zeugen und Sachverständige in den gesetzlich bestimmten Fällen ansprechen können, endlich die Kosten der Kundmachung von Edikten durch die Zeitungsblätter sind, wenn eine das Armenrecht genießende Partei zu deren Zahlung verpflichtet ist, vom Staatsschatze vorschußweise zu berichtigen.

Die Gerichte haben jedoch die Pflicht, die Reise- und Zehrungskosten sowohl, als die oben angeführten Gebühren den Vorschriften, der Gerichtsordnung gemäß mit strenger Gewissenhaftigkeit zu bemessen.

2. Zur Bestreitung dieser Auslagen wird den Gerichten, welche es nöthig finden, darum einzuschreiten, von der betreffenden Finanzbehörde von Zeit zu Zeit ein entsprechender Betrag als Vorschuß gegen gehörige Verrechnung aus der Kammerkasse, und zwar nach Umständen bei der Landeshaupt-Sammlungs- oder Steuerkasse angewiesen werden. Diese Vorschüsse sind nach den Bestimmungen zu behandeln, welche hinsichtlich der Vormerkung der Stempelgebühr vorgeschrieben sind. Die Gerichte haben daher nach Beendigung des Rechtsstreites, wenn die arme Partei denselben behauptet hat, die Verzeichnisse der baren Auslagen jener Finanzbehörde, welche den Vorschuß angewiesen hat, mitzutheilen, damit diese den vorausgabten Betrag von der zahlungspflichtigen Partei, in soferne sie durch die Behauptung des Rechtsstreites Zahlungsmittel erlangt hat, nachträglich einbringen lassen könne.

3. Die gleichen Grundsätze haben auch bei Verhandlungen wegen Verhängung der Kuratel über vermögenslose wahn- oder blödsinnige, dann wegen Verlängerung der Vormundschaft über volljährig gewordene vermögenslose Pflegebefohlene in Hinsicht der

cemi majątku, co do kosztów podróży i dyet delegowanych Sądu, kosztów podróży i żywienia, i należności dla biegłych, nakoniec co do kosztów uznanego za potrzebne zamieszczenia edyktów do gazet, jednakże takie wydatki ani nie będą zanotowanemi, ani też następnie ściąganemi.

4. Sądy mają jak najsurowszy obowiązek starania się o to, ażeby podróże delegowanych Sądu, biegłych i urzędownie ustanowionych obrońców odbywały się tylko w przypadkach najgwałtowniejszej potrzeby.

Baumgartner m. p.

112.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 12. Czerwca 1853,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiem,

którem się rozwiązuje niektóre wątpliwości, wnoszone względem zastosowania rozporządzenia z dnia 2. Kwietnia 1852 nr. 86. Dz. p. P. co do należności od aktów i poświadczeń notaryalnych w Królestwie Lombardzko-Weneckiem.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 111, wydaną dnia 28. Czerwca 1853.

113.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 14. Czerwca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 112, wydana dnia 28. Czerwca 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach spólnego Związku celnego,

o postępowaniu w drodze celnej z rybą zwaną tuńczyk w oliwie.

W porozumieniu z Ministerstwem Handlu stanowi się, iż przychodząca w handlu w zwykłych beczkach (barili) ryba, zwana tuńczyk, solona w oliwie (tonno in olio, in concia d'olio), zamieszczona być powinna pod pozycją taryfy nr. 17 lit. c) między ryby przyprawione, nie wymienione szczegółowo, z wyznaczeniem cła 4 ZłR. od cetnara celnego.

Niniejsze postanowienie celne, mające już dotąd zastosowanie w Lombardyi, zaprowadzonem będzie w wykonanie z dniem, w którym przez władzę przełożoną przyjdzie do wiadomości urzędów celnych.

Baumgartner m. p.

Reisefkosten und Diäten der Gerichts-Abgeordneten, der Reise- und Zehrungskosten und Gebühren der Sachverständigen, endlich hinsichtlich der Kosten der nothwendig befundenen Einschaltung der Edikte in die Zeitungsblätter zur Anwendung zu kommen, ohne daß jedoch eine Vormerkung und nachträgliche Einbringung dieser Auslagen Platz zu greifen hat.

4. Den Gerichten wird es zur strengen Pflicht gemacht, dafür zu sorgen, daß Reisen der Gerichts-Abgeordneten, der Sachverständigen und der ämtlich bestellten Vertreter nur in Fällen der dringendsten Nothwendigkeit vorgenommen werden.

Baumgartner m. p.

112.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und der Justiz vom 12. Juni 1853,

wirkfam für das lombardisch-venezianische Königreich,

wodurch mehrere Zweifel über die Anwendbarkeit der Verordnung vom 2. April 1852, Nr. 86 des Reichs-Gesetzblattes, wegen der Gebühren für Notariatsakte und Notariats-Beurkundungen im lombardisch-venezianischen Königreiche gelöst werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXVI. Stück, Nr. 111, ausgegeben am 28. Juni 1853.

113.

Erlaß des Finanzministeriums vom 14. Juni 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, Nr. 112, ausgegeben am 28. Juni 1853),

giltig für sämtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

über die Zollbehandlung des in Del eingelegten Thunfisches.

Im Einvernehmen mit dem Handelsministerium fand man zu bestimmen, daß der im Handel in gewöhnlichen Fässern (barili) vorkommende, in Del eingelegte gesalzene Thunfisch (tonno in olio, in concia d'olio), in die Tarifspost Nr. 17, lit. c), unter die nicht besonders benannten zubereiteten Fische mit dem Zolle von vier Gulden pr. Zollzentner eingereiht werde.

Diese in der Lombardie schon bisher in Anwendung gekommene Zollbestimmung hat in den übrigen Kronländern mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern durch die vorgesezte Behörde bekannt gemacht wird.

Baumgartner m. p.

114.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Czerwca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 113, wydana dnia 28. Czerwca 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

tyczące się uwolnienia od opłaty świadectw, wydanych w skutku egzaminów z nauk w szkołach niższych realnych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył pod dniem 13. Maja 1853 najłaskawiej zezwolić, iż świadectwa wydane w skutku egzaminów z nauk w szkołach niższych realnych używać winny wolności od opłaty, wymienionej w pozycyi taryfowej 117 e) ustawy o należyciach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, bądź że takowe świadectwa wystawione są przez szkołę główną normalną, z którą połączona jest niższa szkoła realna, bądź przez szkołę realną niższą, oddzielnie istniejącą.

Baumgartner m. p.

115.

**Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości
z dnia 18. Czerwca 1853.**

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 114, wydana dnia 28. Czerwca 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego się stanowi, iż na ugody, zawarte przed c. k. władzami policyjnymi, i przez takowe zatwierdzone, pozwalać należy egzekucyę, tak jak na ugody sądowe w miarę przepisów ustawy sądowej, obowiązującej w szczegółowych krajach koronnych.

Z powodu wątpliwości, wzniesionych co do skutku, jaki mają ugody, zawarte przed c. k. władzami policyjnymi, Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z c. k. najwyższą Władzą Policyjną stanowi, iż, ponieważ c. k. władze policyjne (Dyrekeye Policyi, Prefektury Policyi, Komisaryaty policyjne) według swego zakresu działania, powołane są do przedsiębrania układów w sprawach spornych ze stronami, przeto na ugody, zawarte przed temi władzami i przez nie zatwierdzone, należy pozwalać egzekucyę sądową tak, jak na ugody sądowe, w miarę przepisów ustawy sądowej, obowiązującej w szczegółowych krajach koronnych; zaś w tych krajach koronnych, w których patent z dnia 28. Czerwca 1850, nr. 254 Dz. p. P. jeszcze obowiązuje, i jak długo jeszcze obowiązywać będzie, Sąd powiatowy, w którego okręgu nasamprzód egzekucya uskutecznią być ma, dołożyć winien klauzulę wykonania.

114.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juni 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, Nr. 113, ausgegeben am 28. Juni 1853),

wirksam für alle Kronländer,

**hinsichtlich der Gebührenfreiheit der Prüfungs-Zeugnisse über den unteren Real-
schulunterricht.**

Seine k. k. Apostolische Majestät haben unterm 13. Mai 1853 Allergnädigst zu genehmigen geruht, daß die Prüfungs-Zeugnisse über den unteren Real-
schulunterricht, sie mögen von einer Normal-Hauptschule, mit welcher eine Unterrealschule vereinigt ist,
oder von einer für sich bestehenden Unterrealschule ausgefertigt werden, die in der Ta-
rifpost 117 e) der Gebührengesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzte
Gebührenfreiheit zu genießen haben.

Baumgartner m. p.

115.

Verordnung des Justizministeriums vom 18. Juni 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, Nr. 114, ausgegeben am 28. Juni 1853),

giltig für sämtliche Kronländer des Reichs, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch erklärt wird, daß auf die vor den k. k. Polizeibehörden zu Stande kom-
menden und von denselben beurkundeten Vergleiche, wie auf gerichtliche Vergleiche,
nach Maßgabe der in jedem Kronlande wirksamen Zivil-Prozessordnung, die ge-
richtliche Exekution zu ertheilen sei.

Aus Anlaß des Zweifels über die Wirkung der von den k. k. Polizeibehörden
geschlossenen Vergleiche findet das Justizministerium im Einvernehmen mit der k. k.
obersten Polizeibehörde zu erklären, daß nachdem die k. k. Polizeibehörden (Polizei-
Direktionen, Polizei-Präfecturen, Polizei-Kommissariate) nach ihrem Wirkungskreise
zur Vornahme der Vergleichsverhandlungen in Streitsachen der Parteien berufen sind,
auf die vor denselben zu Stande gekommenen und von ihnen beurkundeten Vergleiche,
wie auf gerichtliche Vergleiche, nach Maßgabe der in jedem Kronlande wirksamen Zivil-
Prozessordnung, die gerichtliche Exekution zu ertheilen, beziehungsweise in jenen Kron-
ländern, in welchen das Patent vom 28. Juni 1853, Nr. 254 des Reichs-Gesetz-
blattes, noch Wirksamkeit hat, für die Dauer dieser Wirksamkeit von dem Bezirksge-
richte, in dessen Sprengel zuerst eine Exekution vorgenommen werden soll, die Voll-
streckungsklausel beizusetzen ist.

W mieście Krakowie i w jego okręgu rozporządzenie niniejsze dopiero z tym dniem w wykonanie zaprowadzonym zostanie, gdy Sądy nowo uorganizować się mające rozpoczną czynności swoje.

Krauss m. p.

116.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewnętrznych z dnia 21. Czerwca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI, nr. 115, wydana dnia 28. Czerwca 1853),

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych,

o rozciągnięciu umowy, zawartej względem wolnego wzajemnego wyprowadzania majątku między Austryą a Wirtembergiem, także i na wywóz majątku z Węgier, Kroacyi, Sławonii, Siedmiogrodu, Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego, jako i do tychże.

Rządy cesarsko-austriacki i królewsko-wirtemberski, wymieniwszy między sobą oświadczenia ministeryalne, z których austriackie datowane jest z dnia 13. Kwietnia 1853, wirtemberskie zaś z dnia 20. tego samego miesiąca, umówili się, ażeby zastrzeżony i w zawartej między nimi, przez wymianę ministeryalnych oświadczeń, ddo. Stuttgart pod dniem 30. Października 1837, i Wiedeń pod dniem 25. Listopada 1837, konwencji o wzajemnym zniesieniu opłaty do wyjścia spadku i eksportacji majątku (gabella haereditaria et census emigrationis) zamieszczony wyjątek, co się tyczy Węgier i Siedmiogrodu był uchylonym i nadal już postanowienia przywiedzionej konwencji wzajemnie zastosowanemi, były także i do wywozu majątku z Węgier, Kroacyi, Sławonii, Siedmiogrodu, Województwa Serbskiego i Banatu Temeskiego, jako i do tychże.

Hr. Buol-Schauenstein m. p.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 21. Czerwca 1853,

mające moc w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, w Województwie Serbskiem i Banacie Temeskim, w Pograniczu, w mieście Tryeście i w tej części Siedmiogrodu, która należy do dycezyi Aradzkiej grecko-nieuniickiej,

którem ohwieszczone zostaje w porozumieniu z Nadkomendą armii zniesienie syngelii.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXVI, nr. 116, wydaną dnia 28. Czerwca 1853.

In der Stadt Krakau und deren Gebiete hat jedoch diese Verordnung erst vom Tage der Wirksamkeit der neu zu organisirenden Gerichte als bindende Norm zu gelten.

Krauß m. p.

116.

Erlaß des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 21. Juni 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, Nr. 115, ausgegeben am 28. Juni 1853),

giltig für alle Kronländer,

über die zwischen Oesterreich und Württemberg vereinbarte Ausdehnung der Freizügigkeit bei gegenseitigen Vermögens-Exportationen auch auf die Vermögens-Ausfuhr aus und nach Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, die Wojwodschafft Serbien und das Temeser Banat.

Die kaiserlich-österreichische und die königlich-württembergische Regierung sind mittelst Auswechslung von Ministerial-Erklärungen, von welchen die Oesterreichs vom 13. April 1853 und die Württembergis vom 20. desselben Monates datirt ist, übereingekommen, die in der, zwischen ihnen mittelst ausgewechselten Ministerial-Erklärungen ddto. Stuttgart den 30. Oktober 1837 und Wien den 25. November 1837 abgeschlossenen Uebereinkunft wegen gegenseitiger Aufhebung des Abschosses und Abfahrts-geldes vorbehaltene Ausnahme in Betreff Ungarns und Siebenbürgens zu beseitigen und fortan die Bestimmungen jener Uebereinkunft gegenseitig auch auf die Vermögens-Ausfuhr aus und nach Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, der Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate Anwendung finden zu lassen.

Gr. Duol: Schaucastein m. p.

117.

Verordnung des Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 21. Juni 1853,

wirksam für Ungarn, Kroatien und Slavonien, die serbische Wojwodschafft und das Temeser Banat, die Militärgrenze, die Stadt Triest, und denjenigen Theil Siebenbürgens, welcher zur griechisch nicht-unirten Diözese von Arab gehört,

wodurch im Einvernehmen mit dem Armeec-Oberkommando die Aufhebung der
Synghelia kundgemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXVI. Stück, Nr. 116, ausgegeben am 28. Juni 1853.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojskowej i Ministerstw Finansów i Spraw Wewnętrznych z dnia 25. Czerwca 1853,

(Dziennik praw Państwa, część XXXVI., nr. 117, wydana dnia 28. Czerwca 1853).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego, uksiążeczonego Hrabstwa Tyrolu i Pogranicza Wojskowego,

o należnościach dla żołnierstwa egzekucyjnego, do ściągania podatków bezpośrednich użytego.

Celem przeprowadzenia najwyższego postanowienia z dnia 26. Maja r. b., równie jak rozporządzenia ministeryalnego, wydanego skutkiem onegoż na dniu 30. Maja r. b. (Dziennik praw Państwa z dnia 17. Czerwca 1853, nr. 101*), ustanawiają się postanowienia następujące:

§. 1.

Żołnierze egzekucyjni, wysłani do ściągania podatków bezpośrednich, mają zaraz po przybyciu ich w miejscu egzekucyi przez przełożonego gminy być kwaterowani u osób, podlegających egzekucyi z powodu ociągania się z podatkami, a te bezpłatnie dostarczyć winni żołnierzowi na egzekucyi będącemu, wedle §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Maja r. b., pomieszczenia należytego i obiadu, jak to przepisaniem jest w patencie o kwatunku z dnia 15. Maja 1851 co do zaopatrzenia w przechodzie.

§. 2.

Każdy, co w zaległości podatków się znajduje, obowiązany jest złożyć należność dla żołnierza egzekucyjnego, wynoszącą krajcarów trzy, a w razie zachodzącego podwojenia po upływie dni siedmiu, wynoszącą krajcarów sześć w monecie konwencyjnej, bez różnicy, czy sam, czy z innymi w zaległości podatków będącymi, egzekwowanym jest, w miejscach, gdzie podatki przez przełożonego gminy ściąganiem bywają, u przełożonego gminy, który należność egzekucyjną odwieźć ma do urzędu poborczego, w miejscach zaś, gdzie pobieranie podatków wprost przez urząd poborowy odbywa się, w urzędzie poborowym.

§. 3.

Żołnierz, na egzekucyi będący, otrzyma tylko pojedynczą należność dzienną trzykrajcarową w monecie konwencyjnej, a to — po ukończonej egzekucyi — do rąk swych z urzędu poborowego.

*) Dziennik rządowy, oddział pierwszy, część XXI., nr. 101.

118.

Verordnung des Armeekorps-Oberkommando's und der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 25. Juni 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXVI. Stück, No. 117, ausgegeben am 28. Juni 1853);

wirksam für sämtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches, der gefürsteten Grafschaft Tirol und der Militärgrenze,

die Gebühren der zur Eintreibung der direkten Steuern verwendeten Militär-
Erekuzions-Mannschaft betreffend.

Zur Durchführung der Allerhöchsten Entschliessung vom 26. Mai 1853 und der in Folge derselben erlassenen Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853 (Reichs-Gesetzblatt vom 17. Juni 1853, Nr. 101 *), werden folgende Bestimmungen festgesetzt:

§. 1.

Die zur Einhebung der direkten Steuern abgeordnete Militär-Erekuzions-Mannschaft ist sogleich nach ihrem Eintreffen in dem Erekuzionsorte von dem Gemeinde-Vorstande bei den zu erequirenden Steuerrückständnern einzulegen, von welchen dem Militär-Erekuzions-Manne, nach §. 2 der Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853, das Obdach und die Mittagskost, wie sie in dem Bequartierungspatente vom 15. Mai 1851 für die Durchzugs-Verpflegung vorgezeichnet ist, unentgeltlich zu verabreichen kommt.

§. 2.

Jeder Steuerrückständner hat die Militär-Erekuzionsgebühr von drei, oder bei eintretender Verdopplung nach Verlauf von sieben Tagen von sechs Kreuzern Konventions-Münze, er mag allein oder gleichzeitig mit anderen Steuerrückständnern erequirt werden, in Orten, wo die Steuern von dem Gemeinde-Vorstande eingehoben werden, bei dem Gemeindevorsteher, welcher die Erekuzionsgebühr an das Steueramt abzuführen hat, in Orten aber, wo die Steuereinhebung unmittelbar von dem Steueramte besorgt wird, bei dem Steueramte zu erlegen.

§. 3.

Der Militär-Erekuzions-Mann erhält nur die einfache tägliche Gebühr von drei Kreuzern Konventions-Münze, und zwar nach beendigter Militär-Erekuzion von dem Steueramte auf die Hand ausgezahlt.

*) Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, XXI. Stück, Nr. 101.

§. 4.

Władze polityczne i przydani im inspektorowie poborowi ściśle czuwać winni nad kolejną w dostarczaniu powinności w naturze ze strony osób, w zaległości podatków się znajdujących, równie jak nad odwiezieniem i obliczeniem należności egzekucyjnych, funduszowi podatkowemu przypadających, niemniej też baczyć winni i na to, ażeby żołnierzowi egzekucyjnemu należycie wypłaconą była należność jego pojedyncza w trzech krajcarach monetą konwencyjną dziennie, oprócz powinności w naturze mu dostarczyć się mających.

§. 5.

Żołnierz egzekucyjny, użyty do jednoczesnego egzekwowania kilku osób, z podatkami się ociągających, powinien wszystkie codziennie obchodzić, i o wypłatę podatków upominać.

Na tę najistotniejszą lezynność żołnierzy egzekucyjnych zwrócić winny należyta uwagę władze polityczne i wojskowe przy stanowieniu liczby żołnierza egzekucyjnego.

§. 6.

Ci z ociągających się z podatkami, którzy zaległości swe jeszcze przed upływem zwyczajnego trwania egzekucyi wojskowej zupełnie opłacili, i z tego się wykazali, wolnymi zostają nadal, od dnia wykazania się, tak od powinności w naturze dla żołnierza egzekucyjnego, jakoteż od należności pieniężnej.

§. 7.

Po upływie ustanowionego prawem przeciągu egzekucyi wojskowej, którego najdłuższy wymiar, wedle §. 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Maja r. b., nie ma przenosić dni czternaście, mają się oddalić żołnierze egzekucyjni z miejsca egzekucyi, jeżeli to nie mogło już było pićrwej nastąpić z powodu zupełnego wypłacenia zaległości podatkowych egzekwowanych.

§. 8.

Co się tyczy wydatków, na fundusz podatkowy przypadających, a przez eraryum wojskowe sposobem zaliczki opędzonych, za wkwatęrowanie i zaopatrzenie żołnierzy egzekucyjnych, mające miejsce według §. 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Maja r. b., śród marszu na miejsce przeznaczenia i na powrót, odbywać się będą następnie wzajemne potrącenia między władzami wojskowemi i finansowemi.

§. 9.

Powyższe postanowienia wejdą w życie z dniem 1. Lipca 1853.

§. 4.

Der von den Gemeinde-Vorständen zu veranlassende Wechsel in der Naturalleistung der Steuerrückständner und die Einbringung und Verrechnung der dem Steuerfonde zukommenden Exekuzionsgebühren ist von den politischen Behörden und den ihnen beigegebenen Steuer-Inspektoren genau zu überwachen, welche auch Sorge zu tragen haben, daß dem Militär-Exekuzions-Manne seine einfache Gebühr täglicher drei Kreuzer Konventions-Münze und die Naturalleistungen gehörig erfolgt werden.

§. 5.

Der zur gleichzeitigen Exekuzion mehrerer Steuerrückständner verwendete Militär-Exekuzions-Mann wird alle diese Rückständner täglich zu begehen und an die Steuer-Einzahlung zu erinnern haben.

Auf diese wesentliche Funktion der Militär-Exekuzions-Mannschaft wird daher von den politischen und Militärbehörden bei Bemessung der Zahl der Militär-Exekuzions-Mannschaft gehörig Bedacht zu nehmen seyn.

§. 6.

Jene Steuerrückständner, welche ihren Rückstand noch vor Ablauf der gewöhnlichen Dauer der Militär-Exekuzion vollständig entrichten, und sich hierüber ausweisen, sind vom Tage dieser Ausweisung sowohl von der Naturalleistung an den Militär-Exekuzions-Mann, als auch von der Entrichtung der Gelbgebühr frei zu lassen.

§. 7.

Nach dem Ablaufe der gesetzlichen Dauer der Militär-Exekuzion, deren längstes Ausmaß, nach §. 5 der Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853, vierzehn Tage nicht zu überschreiten hat, ist die Militär-Exekuzions-Mannschaft von dem Exekuzionsorte abzuführen, sofern dies nicht in Folge der gänzlichen Einzahlung der exekuzirten Steuerrückstände noch früher geschehen kann.

§. 8.

Ueber die den Steuerfonde treffenden, von dem Militär-Aerar vorschußweise bestrittenen Auslagen für die, nach §. 4 der Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853 eintretende Einquartierung und Verpflegung der Militär-Exekuzions-Mannschaft, während ihres Marsches an den Exekuzionsort und von demselben zurück, wird die nachträgliche Abrechnung zwischen den Militär- und Finanzbehörden gepflogen werden.

§. 9.

Die vorstehenden Bestimmungen haben vom 1. Juli 1853 angefangen in Wirksamkeit zu treten.

§. 10.

Zresztą co się tyczy Królestwa Dalmacyi, modyfikacya w zastosowaniu powyższych postanowień o tyle nastąpić ma, o ile że wedle istniejącego dotychczas w rzeczonym Królestwie, i uprzednio, aż do wydania nowego powszechnego przepisu egzekucyjnego, w mocy zostającego postępowania egzekucyjnego, miejsce mieć będzie jeszcze i nadal ciąg trwania egzekucyi trzydniowej, bez podwojenia należytości.

Bamberg m. p. Bach m. p. Baumgartner m. p.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

§. 11.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

§. 12.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

§. 13.

Die für die Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlichen Anordnungen sind dem Kaiserlichen Statthalter in Dalmatien zu erlassen.

